

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
II. emelet, 11-dik ajtó.A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 80
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére czíme alatt
küldendők.

Felelős szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társszerkesztő: PAULAY J. ZS.

Egyleti ügyek.

Kimutatás a magyar postai segély- és gyámegylet 1877. június havi bevételei- és kiadásairól.

Bevételek:

a) Tagdíjakat fizettek:

Lassnig Kár. szakszám. igazg. Bp.	4 frt — kr.
Fercsek József pmester. Sucsány .	3 „ — „
Haspély Zsigm. mozgóph. főnök Bp.	3 „ — „
Graf Lajos postat. Bpest	3 „ — „
Polacsek János postat. Bpsten . .	3 „ — „
Ruth Camillo postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Szenko György postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Kühlburger Miklós postat. Bpsten .	3 „ — „
Tseppen Ferencz postat. Bpsten . .	3 „ — „
Kiss László postat. Bpsten	3 „ — „
Belohradzky Ödön postat. Bpsten .	3 „ — „
Bursinszky Károly postat. Bpsten . .	3 „ — „
Hendl Gusztáv postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Szigethy Géza postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Bencsevich János postat. Bpsten . .	3 „ — „
Szidlowszky Venánt postat. Bpsten .	3 „ — „
Gardinovaczky Milan postat. Bpest.	3 „ — „
Merx Ede postat. Bpsten	3 „ — „
Papp László postat. Bpsten	3 „ — „
Gavora Károly postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Petrass Ignác postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Magyar Elek postat. Bpsten	3 „ — „
Lipsz Illés postat. Bpsten	3 „ — „
Brunner H. József postat. Bpsten . .	3 „ — „
Barcsay József postat. Bpsten . . .	3 „ — „
Bingert Péter pmester Knéz	1 „ — „
Roth Ábrahám pm. Kap.-Monostor .	2 „ — „
Onmacht Lajos postat. Budapest . .	3 „ — „
Petrikovits Kár. pfölügyelő Sopron .	3 „ — „
Bogdányi Eliz pmnő Hosszumező . .	6 „ — „
Kriszten Ágost pm. Kir.-Helmech . .	6 „ — „
Schram C. J. pm. Fenyőfalva	6 „ — „
Valiczky Pál pm. Késmark	6 „ — „
Puchlin Mihály pm. Új-fehértó . . .	1 „ 50 „
Löffler Sidonia pmnő Hatvan	2 „ — „
Fehér József pmester N.-Léta	2 „ — „
Orbán János pm. Csucs	6 „ — „
Petrovicza János pm. Tenke	6 „ — „
Mikola Károly pm. Heves	1 „ — „
Lüley Jenő pm. Vágújhely	8 „ — „
Hufuagel Fer. pm. Z.-Szent-András .	3 „ — „
Beszedics Vilmos pm. Sárköz-Ujlak .	10 „ — „
Herman Ede pm. Jabuka	6 „ — „
Albrecht Rezső pm. Beczkó	5 „ — „
Hübner János pm. Stomfa	1 „ 50 „
John Ferencz pkiadó Szolád	2 „ — „
Takács Adolf pm. Czinfalva	2 „ — „
Scholz Ferencz pm. Vendégi	3 „ — „
Szilágyi Sán. pm. Magy.-Bánhegyes .	3 „ — „
Gábor Antal postat. Előpatak	3 „ — „
Kovács Péter pk. Torda (Erdély) . .	4 „ — „
Özv. Reinholz Károlyné pmesternő .	
Rákos-Palota	6 „ — „
Török Gyula pm. Turdossin	6 „ — „
Fortuner Pál pm. Vác	16 „ — „
Beer Vilmos pm. Budapest	6 „ — „
Horváth János pm. Mezőberény	6 „ — „
Mihajlovics István pm. N.-Sajtény . .	6 „ — „
Schwerer Menyhért pm. Filippova . .	3 „ — „

Összesen 228 frt — kr.

b) Kölcsön részletekben	1,374 frt 84 kr.
c) Kamatokban	51 „ 31 „
d) Adományok N. N.-től	1 „ 85 „

Összesen 1,713 frt 94 kr.

Kiadások:

a) Kamatozó kölcsönökre	1,350 frt — kr.
b) Segélyezésekre	20 „ — „
c) Tiszti díjazásokra	35 „ 03 „
d) Nyomatványokra	60 „ — „
e) Ügyvédi költségekre	20 „ — „

Összesen 1,485 frt 03 kr.

Pénztári mérleg.

1877. januártól — június hó végeig.

Bevételek:

Maradvány 1876 év végén . . 14,897 frt 67¹/₂

1877. Bevételek:

a) tagdíjak	1,736 frt — kr.
b) kölcsönrészletek	7,939 „ 05 „
c) kamatok	787 „ 30 „
d) adományok	49 „ 94 „
e) államsegély	2000 „ — „

Összesen 27,409 frt 96 kr.

Kiadások:

Kamatozó kölcsönökre	9,905 frt 22 kr.
Segélyezésekre	270 „ — „
Kezelési költségekre	65 „ — „
Nyugta-bélyegre	6 „ 25 „
Tiszti díjazásokra	185 „ 18 „
Ügyvédi költségekre	20 „ — „
Nyomatványokra	60 „ — „
Készlet: Értékpap.-és készpénzben	16,897 „ 31 „

Összesen 27,409 frt 96 kr.

Egyleti vagyon mérleg.

1877. június hó végével.

a) Földhitelintézeti záloglevelek. 15,019 frt 15 kr.	
1 db magy. nyeremény kölcsön részletben	70 „ 25 „
b) Takarékpénztárban	1,800 „ — „
c) Készpénz maradvány	8 „ 91 „
d) Kiadott kölcsönökben	18,298 „ 64 „

Összes vagyon 35,196 „ 95 „

Budapest, 1877. június hó 30-án.

Czóbel Lajos,
egyl. pénztárnok.

A postahivatalbeliek hadkötelezettsége.

Senki sem vonja kétségbe, hogy az általános had kötelezettség, mely az új hadi törvény szerint minden állásu hadképes egyénekre bizonyos feltételek mellett vonatkozik, minden erre hivatott állampolgárt tekintettel a consequentiákra, legsúlyosabban ér, mivel e köteletség teljesítésével, élet, egészség, és vagyon forog kérdésben. Mi ez alkalommal különösen oly állásu egyénekre hivatkozunk, kik előlegesen magukat nem szentelik a katonai pályára, hanem állandóan polgári állásban kívánnak maradni, s magukat a katonaitól teljesen eltérő pályára szentelik, melytől ha elvonatnak, családot, házat és életfoglalkozást kell elhagyniok.

Ily esetről esetre a katonáskodás kötelezett polgári állásu egyénekre nézve, mindenesetre súlyosabb következmények merülnek fel, mint azokra nézve, kik kizárólagosan katonai pályára lépnek

és kik kiképeztetésüket és életfentartásukat ott nyerik. Nem is akarunk hivatkozni oly polgári állásu egyénekre, kik béke idején fegyvergyakorlatra behivatnak, mivel ez utóbbi évenként csak egy pár hétig tart, és mivel itt, — kiválóan olyanoknál, kik műveltségük, polgári állásuk, és egyéb családi körülményeiknél fogva erre érdemesek — a leghumánusabb tekintettel vannak, úgy hogy az egyesekre nézve vajmi kevés és számba nem vehető kereseti, vagy vagyon megrövidítés fordulhat elő. Élet és egészség az ember fő java sincs veszélyeztetve a béke idején megtartott fegyvergyakorlat által.

Nevezetesen a postahivatalbeliekre nem hármlik ezen ideiglenes katonáskodás által jövőjüket fenyegető hátrány, mivel minden postaigazgatóság bir annyi belátással, hogy az érdemes postamesternek vagy kiadónak rövid távolléte miatt a szolgálatot nem mondja fel, és az állomást másra nem ruházza át; hanem ily esetben arról gondoskodik, hogy a szolgálatot vagy egy erre képes családi tagra, vagy egy megbízható kiadóra ruházza, ki helyesítése alatt legfeljebb a törvényes 1 frtnyi napi helyettesítési díjt huzza, külömbéggel nélkül akár egy oly postamestert helyettesít, ki kizárólagosan a postával foglalkozik, akár pedig egy olyant, ki a postáztatot mellékfoglalkozásul tekinti. E helyettesítésnek csupán azon rossz oldala van, hogy a távollévő postamesternek helyetteseért, ki esetleg nem is tartozik családjához felelősséget kell vállalnia. Azonban ha meggondoljuk, hogy ezer meg ezer üzletbeliek ugyanazon helyzetben vannak, ahol t. i. az üzletvezető a távollévő főnököt helyettesíti, anélkül hogy utóbbinak visszaérkezése alkalmával okvetlen veszteségeket kellene tapasztalni: így postakiadóinktól is elvárhatjuk, hogy főnökeik bizalmával vissza ne éljenek és hivatásuknak lelkiismeretesen megfeleljenek.

Másképp áll a dolog, ha nevezetesen a nem állami postahivatalbeliek a harcztérre hivatnak. E tekintetben el kell tértünk azoktól, kik a postáztatot mellékfoglalkozásul használják, mivel ezek első sorban egy polgári köteletséget teljesítenek azon minőségben, melyet fő hivatásuk magával hoz, és itt szűzféle más viszonyok döntenek mint az, melyben minden egyes postahivatalbeli az államhoz áll, mely utóbbi róla valamint más keresetképtelenné vált harcztérre gondoskodni fog. A postahatóság ellátásra nem szorítható, azonban egy szolgálóját sem fogja a mellékkeresettől megfosztani katonáskodása miatt, már azért sem, mivel az állomást előbb fel kell mondani, és így legkevesebb hat hó folyna le, míg az illető állomás betöltetik.

E szerint tehát téves állítás, ha feltesszük, hogy egy postamesternek vagy kiadónak behivatásával a katonasághoz, legyen az békében vagy háboruban, állomásának elvesztése van összekötésben, ily lesújtó eljárás legalább előttünk ismeretlen, legfeljebb ha a postahivatalbeli a harcztéren elhal, és családot nem hagy maga után, úgy hogy állomása üresedésben levőnek tekinthető.

Az ami a delegatiók titkos üllésében indítványkép a katonakötelezett nem állami postahivatalbeliekre nézve felhozott, és a miniszteriumhoz intézendő kérvény egyik pontjául felvétel, a gyakorlatban ugyanis megtörténik; a postahatóság a helyettesítést az illető postász távolléte alatt egy csekély helyettesítési díj mellett megengedi, vagy egy képesített családi tag által, és fentartja a katonakötelezettnek állomását vissza érkeztéig, úgy, hogy az illető postásznak jövedelme első esetben a he-

lyetesi díj levonásával, utóbbi esetben levonás nélkül kiszolgáltatik.

A postahatóság továbbá, eltérve attól, hogy az általános törvények szerint köteles mindenkor postamesteri vagy postatiszti állomások betöltésénél azokat tekintetbe venni, kik hadi szolgálatot vittek véghez, annál inkább, ha olyanok a katonasághoz való behívás előtt mint felesketett postakiadók szerepeltek, utalunk ezer meg ezer ilyen postamester és hivatalnokra, kik mint államszolgák ezen kettős állást betöltötték.

Ép így nem ismerünk különbséget a harczeren szolgálatképtelenné váltaknál, akár a postához tartoztak, akár más foglalkozással bírtak légyen. Ilyenekre nézve segélyezési és ellátási díjak vannak, melyek bátor, keresetképtelenné vált harcosok fentartására lesz fordítva. Többek közt itt felemlítjük, a Radetzky, Windischgrätz, Jelasich s. a. t. alapítványokat. Egy tekintet a katonai schematismusba, meg fog győzni bennünket, hogy mily sok ellátási díj van a keresetképtelen harcosok számára letéve, hogy ezekhez a nem állami postahivatalbeliek is igényt tartanak, magától értetődik. E szerint tehát ezen sokszor említett javaslatot, valamint annak feltételét a kérvényben fölöslegesnek tartjuk, mivel a ministerium elintézése alkalmával a kérvényezőket legfeljebb a fenálló, és a kívánatnak megfelelő eljárásra utasíthatná.

A mi kívánatos volna, legfeljebb abban állna, hogy a tábori postához csakis katonakötelezett postások akár államiak, akár nem, vétessenek fel, mert ezáltal a szolgálatban jártas nem állami postahivatalbeliek által hasonló mértékben elég tétetik, és megakadályoztatik, hogy kettős erők az általános szolgálattól elvonassanak, és hogy a tábori postánál alkalmazottaknál annak idején élet, egészség, létfontartási jogra nézve veszély ne forogjon fenn; végre az egyes családtagoknak azon vigaszuk lehet, hogy a kenyérkereső élete biztosítva van.

D. Zs.

Javaslat a kocsi posta kezelés módosításáról.

„Egyszerűség jellemzi a művészetet“ és ez a lelke minden újabbkori találmányoknak. A zenész a helyett, hogy cifrázásával kitérje a dalnak nyakát, és kivetkőztesse azt természeti szépségéből,

inkább iparkodik simán, egyszerűen tisztán adni a hangokat, mert éppen ebben rejlik a művészet. És így van ez sok mindenben, csak a postánál nem. A mi postakezelésünk szereti a cifraságot, mert sok nélkülözhető sallangokat visel.

Ez alatt leginkább a kocsi posta kezelést értem, mely a levélposta kezeléstől elkülönítve, más más alakban vezetettik, és ki tudná megmondani, hogy miért?

Nem hiszem hogy én volnék az első, ki ösmervén más államok kezelési szabályait, ezt nálunk feltűnőnek találja! De annál jobban restellem, hogy senki nem érdeklődik eme fontos különbség elhárításával, mely pedig többet ér, mint egy fiók illeték szabályozásának elnyerése a vidéken, mely jövedelmező paragraphus, hogy minden fiókért havonta 50 krt. kap (pedig szépenis elvonná) publicum hiányában nem is alkalmazható.

Én erősen hiszem, hogy a kocsi posta napló vezetése a feladásnál egészen fölösleges; minden

pénzes levél elbirja hátán a bélyeget, és minden csomagnak meg van a szállítólevele, melyre a bélyeg alkalmazható, a mint más államokban történik, így tehát a francotnem közpénz számolásával, hanem bélyegekkal fedeznénk; minden hivatal szükségletéhez mértem rendelné bélyegkészletét, a posta kincstár a hivatalok számára az eddiginél nagyobb hitelt nyitván.

Egyedül a fizetetlen beérkezett szállítmányokért, kénytelen vagyok beösmerni, hogy a leadási kocsi posta napló vezetése szükséges; de ezt is, eltérve a mostanitól, ha szigorúan a levélpostai kezeléshez ragasztjuk, sőt a levélpostai nyomtatványon készítjük, és az átszámított portókat levonati naplóba igtatjuk; akkor ennek képesében egy oly előny lappang, mely nagyobb forgalmu hivatalokra nézve megbecsülhetlen jellegű.

Nevezetesen, szerintem szelvényes kocsi postai rovatlapok volnának behozandók, az itteni minta szerint.

Például.

Pénz és szállítmányi rovatlap N.-Somkut Szatmár					Pénz és szállítmányi rovatlap szelvény		
27/6		1/6		1/6		27/6	
Folyó szám	Feladási hely	Rendeltetési hely	Czím	Érték	Súly	Elindított három darab	
						frt	kr.
1	h	Budapest	Graner	100	15 gr	fr.	
2	Sülelmed	"	"	200	25 "	P.	
3	Sz.-Cseh	"	"	200	30 "	Beszédendő	30
						Hozzászámított porto	35

Ezen szelvény naponta levágandó és úgy mint a nagyobbik I-ső fele állomásonként sorozandó volna, mely előbbtől kivonnánk a portó és hozzászámított porto összeget a leadási naplóba; az utóbbi pedig a hivatal leadási jegyzőkönyvet képviselné; mert a rovatlapok betérjesztése, a levágott és a portót már képviselő szelvények betérjesztése által, fölöslegessé válnék; és ez azon nagyszerű előny mit fent említék, hogy a megérkezett rovatlapokat nem volna szükség lemásolni, a kincstár pedig nyomtatványt takarítana meg.

A mi a hozzászámított porto elszámolását illetőleg levonását illeti, oly levonati napló veze ése

volna szükséges mint a leveleknél, és talán a levél-nyomtatványok is megfelelőek volnának, ha azokon érték és súly kitüntetve lennének.

Lehet hogy vannak előttem ösmeretlen okok, a mely ezen javaslatom keresztülvitelét akadályozzák, lehet azonban, hogy mások szem előtt tartva az egyszerűsítés, elvét még jobban megfejtik az általam megpendített tervet; azért kérem és elvárom tisztelt pályatársaimtól, hogy ezen soraimat figyelemre méltatva, a kik reá érnek, hozzá szólni szíveskedjenek.

A nagysomkúti postahivatal.

Tárcza.

De mennyivel jobb férfinak lenni.

Olvastad-e kedves olvasónóm „A P.-Közl.“ 27. számában megjelent cikket e címmel: Milyen jó nőnek lenni!? Már a cím ellenkezésre ingerelt! Nem, gondolám, ezen támadást, mely szeretetre méltó ugyan, de mégis érzékenyen csipős, nem szabad czáfolat nélkül hagyni! Csakugyan cikkirónak legyen igaza? gunyoros tollával elérje-e a sikert hogy egyetlen örömtől, — melyet részünkre a sors és férfiak meghagytak — t. i. hogy magunkat áldozatoknak tekintethessük, megfosszon? Nem ily könnyen nem engedjük magunktól elvenni a mátyrkoszorút.

Czikkiró azt mondja: minden nő szép, annak kell lennie, mert úgy kívánják a férfiak, azonban, hogy szépnek lenni nekünk mily fáradság, gond félelem és szorongatásba kerül, ha a természet inkább szellemünk, s szívóságunk mint külsőnkre pazarolta adományait azt úgy látszik cikkiró nem gyanítja. Ellenben mily jó a férfiaknak! Oh rutságukra még ráérték a legnagyobb elfogulatlansággal kérkednek vele, tudják jól, hogy a legrutabb férfiak sokszor a legodaadóbb szerelemre találtak. Boldog férfiak, kik soha nem szorultok arra, másnak látszatni, mint a milyenek vagytok, kik nem tudtok semmit azon ezer művészi fogásról, melyekben magunkat gyakorolni kell, hogy kegyelmet találjunk szívetek előtt! És hogy a nő még azon előnyben is részesül, hogy hosszabb élettel van megáldva a ter-

mészettől mint a férfi azt mégis csak be kellene bizonyítani. Ha jól tudom. Mathusalem s Ahasver, ezen két öreg ur még eddigelé egy nő által sem lett tulszárnyalva Annyit azonban megengedek, ha a nők talán átlag véve magasabb kort érnek is el, mint a férfiak, ezek mégis tovább tartják meg fiatalságukat, mint amazok.

Mi egy férfi 30 éves korában? fiatal, nagyon fiatal! Mi egy leány ugyanabban a korban? hervadt nagyon hervadt! tempi pasati. Némely országokban a férfiak csak 40 éves korukban lesznek okosak, egy 40 éves leány régen vén leány. Egy 50 éves férfi legszebb férfi korát érte el, egy 50 éves leányra nevet sem talállok. A hatvan éves férfi diadalmasan vezeti oltárhoz fiatal aráját — egy 60 éves menyasszony fölött jajveszékél az egész világ.

Oh boldog férfiak, kik az első ősz hajszál miatt nem kényszerítettek kétségbe esni sem 50-ik születésük napján ájulozni! Kik soha meg nem vénültök és fiatalok maradtok, oh mily jó nektek!

De menjünk tovább. Most cikkiró bajuszának és szakálának naponkénti fésülése, olajozása, kefézése gondörítése és pödése fölötti fáradsága miatt megindító panaszokra tör ki. Oh mi szívesen gondoskodnánk mi egy csábító hetyke bajuszka rendben tartásáról, ha helyettünk a férfiak átvennék a gondot és fáradságot, mit hajzatunk elrendezése hoz magával. Már Napoleon mondá, hogy „mi sem kellemesebb látvány a férfiu szemnek, mint egy nő izletesen rendezett hajzata.“ Az ám! könnyű volt Napoleonnak beszélni! Valjón sejtette-e ő, hogy mit tesz az, egy ujnyi vastagságú fonatocskából, mit a természet jóvoltából birunk, két kar

vastagságú „czopfot“ alakítani? Mi mindenféle szereket nem kell használni, hogy a fürtök fel ne bomoljanak — S ki tartoznék nekünk mindezen fáradságunkért hálával? A férfi! mert csak az ő kedvéért tesszük mindezt.

Szeretném látni, minő szemekkel néznének ránk a férfiak, ha mi nők a kényelem végett rövidre nyírt hajjal, a la fiesco jelennénk meg!

A mi pedig azon férfiakat illeti, kik zuhanó zápor és süvöltő szél alkalmával az omnibusból kiszállanak, hogy helyüket egy idegen nőnek engedjék át, mint azt cikkiró említi, ugy ezeknek létezését csakis a monda homályos körében kell keresnünk. Ha azonban ezen mesés állításnak csak némi történelmi alapja van, ugy biztos vagyok benne, hogy azon nő, kinek az illető férfi ezen áldozatot hozta nagyon szép és nagyon fiatal volt s hogy egy oly édes mosollyal köszönte meg udvariasságát mely számára az esőt s szelet zephírré és napsugárrá változtatta át. Azonban hol az áldozat megszünik nem lehet érdemről szó. Boldog férfiak, kik így jutalmaztattok! Kinek nyújtják figyelmesen a czukrot, s egyéb csemegét? Ki kapja meg a concertben is a fagyaltot? Ki eszik este is pecsenyét, míg a többiek hig tojással és kolompérral elégesznek meg? Ki kapja a nyul hátát? a kappan mellé a rák ollóját? A férfi, mindig a boldog férfi. Számára mindig van egy különös jó falat, s részére nem csak mesében létezik az Eldoradó; hol a sült libák késsel hátukba szurva praesentálják magukat.

Oh milyen jól dolguk is van a férfiaknak!

„A világ a nők kertje“ mondja cikkiró, s „a férj rabszolgája.“ Igaz-e az? Valjón mi más okért

Promontor, 1877. július 16.

Scholtz kollega azt mondja „Wo die Noth am grössten, dort ist Gott am nächsten. — Elhiszem, csak hogy a mai világban a menybeli financia-ria is oly nagyon csehül állhat, hogy az egek ura legfeljebb szánakozhatik a Noth-tal vajdón. — A régi patriarchalis időkben, midőn a contractus a mestergerenda vagy az almáriom ajtaja volt, igaz lehetett ezen közmondás; de ma, midőn a vexli meg a stemplis contractus traktálja az embert a Noth-tal és a karó közé szorúlással, legfeljebb is a jó lelkű ügyvéd urnak kukoricza-törésig eltartó prolongációjára számíthatnak Plátó két lábu tolatlan állatai.

Szerintem tehát a Scholtz kollega mondatát mai napság így travestálhatjuk, hogy: „Wo die Noth am grössten, ist nichts zum finden.“ Én nem akarom hinni Darwinnak: Orangután, Maki, Csimpanz és Pávián-féle genealógiáját, s így vallástalan sem óhajtok lenni, hanem prosai életünkben rettenetes kevés beavatkozását hiszem az egek kormányzójának. Ugy tűnik fel a mai korban mint egy jó földi uralkodó, ki az utolsó kolduson is szeretne segíteni, birodalma minden lakójának jóllétét előmozdítani — de hát nem lehet, mert az utolsó koldus miniszter-elnök, a nép pedig mind, pensionátus generális ohajtana lenni. Épen úgy mi is majdnem mind annyian 120—300—500 forint fizetéssel urak akarnánk lenni, jól élni, jól tenni, nagy lelkű lenni míg is bele törik a bicskánk, a midőn legközelebb érvén az egek urát, hozzá apellálunk mintha bizony ő neki electricus bankó prése lenne s 1000 forintos csomagokban tartaná számunkra készen felleg kaszlikba a szép osztrák bankókat.

Én anóta postamester vagyok, becsületekre mondom, mindig küzdöttem a szükség-gel, néha azt gondoltam, tovább lehetetlen kitar-tani; szomorú, életunt lettem. Adós voltam pénzem elfogyott a kevélység máshoz folyamodni nem engedett, igazán mondom, bár minő kellemetlen helyzetben voltam néha, istentől csak erőt és egészséget kértem, de mást semmit, mert tudtam azon közmondást: segíts magadon s az isten is megsegít, vagy hogy Scholtz barátom könnyebben megértse „helf dir selbst und der Gott wird dir helfen.“ Én mai napság is minden perczen ismerem a szükségét kisebb, nagyobb mértékben; félre-

vonulva élek mint valami murmutér, társadalmi élet, sorakozás a mi a munkához és élethez kedvet ad ismeretlen előttem; nem megyek senkibe, nem jó hozzám senki csak azok, kik restellik levelökre a pecsétet rá ütni vagy a bélyeget felragasztani. S mind ez azért van mert hiányzik a főkéllék a pénz. Persze rosszul esik, zugolódok, ki is kelek e nyomorult koldus élet ellen, de mind hiába; ha bár hiszem is, hogy a jó Isten közelemben van, bizony halálomig kell nekem kinlódni mint m. kir. postamesternek.

Mindezekből pedig az a tanulság, hogy hihet az ember akármit csak azt nem, hogy más is érzi az ő baját. — Mondjam például én valakinek, hogy fáj a fogam, a felelet az rá, hogy neki kolikája van; panaszkodjam, hogy adós vagyok, azt mondja rá az illető, ötlet holnap egzekválják; kérjem az igazgatóságot fizetés emelésre, mert különben elme-gyek tiszteletbeli segéd werklisnek, azt mondják rá nyakig uszom a pénzben; mondjam, hogy meguntam ezt a szegény postamesterséget, nagy bölcsen azt mondja rá egy öreg úr, hogy tavaly 80 egynehány pénzügyi hivatalnokot bocsájtottak el, kik most elmehetnek fát vágni, kapálni, vagy aratni; vagy mondjam nincs senkinek anynyi kellemetlensége és baja mint nekem, hátammögött azt mondják, menjek csak Gyurgyevó meg Kalafát környékére töröknek vagy muszkának s majd akkor lamenti-rozzak; szóval a viszhang mindenfelől leverő s legokosabb úgy tenni mint a birka nyáron, a hüvökre huzódva elmélkedni azon, hogy pulvis et umbra sumus. Nálam most a levélhordó vagy küldöncz dolgában a Noth am grössten van, mivel az egek urának leghűségesebb expediteurje a halál ur azon meg-lepetésben részesített, hogy szó nélkül a más vi-lágra expedálta szegényt, s most aztán bár az egek ura szolgától együtt nagyon is közelemben van, nem tudom hogy segít hamarjában rajtam egy jóra való küldönczcel. Kartársaimat sem kérhetem pe-dig fel, hogy kollegiális baráti jó indulatból ada-kozzák össze azon testrészeket, a mikből egy becsü-letes józan életű küldönczöt lehetne össze állítani; az egek urát pedig hiába emlékeztetem Scholtz kollega mondatára s nem várhatom hogy a la Ádám ősapánk féle anyogból egyet gyurjon, így hát nem marad egyéb hátra, mint az hogy: Wo die Noth am grössten, wen ich kann muss ich selbst helfen“ vagy per amorem Dei,

a promontori m. k. postamesterhez magamnak be-állani küldöncznek.

Én igen szeretem Scholtz kollega mondatát — de csak magyarul mivel a német nyelv rettenetes dolgot ad így parodizálni: mikor a baj közel áll, az ember hiába kiabál, vagy pedig ha a baj közele-ben, a directio vegyen kegyelmében. De ebből nem lesz semmi, hogy mint Jüda gyermekei Ábrahám kebelin úgy mi a directio kegyelmében fellelhet-nők mentő bástyáinkat, mert wo die Noth am grös-s-ten, von dort ist die Direction (Gott) am weitesten.

Liskay Gyula.

Vegyes közlemények.

— **Mult szombaton** reggel 3 órakor az Al-másról Szabadkára induló postát ismeretlen egyé-nek Almás alatt megtámadták, a postalegényt és a kísérő katonát lelőtték, kik a helyszínen halva maradtak, a lovak azonban a lövésekre megrémül-vén, visszafordultak és sebes vágatva rohantak be az almási postaállomás udvarába. A lovak láttára a postamester szerencsétlenséget sejtven, azonnal megindult a vizsgálat, midőn a helyszínére érke-ztek, a két áldozat már halva volt.

— **Személyzetiek.** Postamesterré kinevezet-tek: Paulay J. Zsigmond bátyui postamester Csi-csó-Kereszturra, Gróf Kornis Viktor Somkerékre, Grosz József pk. Beszterczére és Saharek Ágoston Zernesztre. Postakezelőkül alkalmaztattak: Csek-me Károly Petrosenybe, Szigyártó Bertalan Som-kerékre és Gombos Albert Beszterczére. Zorka Ja-kab a vledényi postahivatalhoz helyettes postames-terré kineveztetett. Frits Vilmos postakezelő a segesvári postahivatalból kilépett és helyébe To-dor János eddigi deési postakezelő lett alkalmazva.

— **A „Nemzeti-Hírlap“** mult csütörtöki szá-mában olvassuk: A magyar postahivatalnokok kö-rében már jóval ezelőtt mozgalom indult meg azon irányban, hogy fizetésök némi javításával orvosol-tassék valóban szomorú anyagi helyzetök. Az előb-bi években a magyar postamesteri s postakiadói kar, a legutóbbi két évben pedig a magyar s hor-vát-szlavon postamesterek egyesületének megbí-zottjai Budapesten szakértekezleteket tartottak, s a postaszolgálat reorganizációja iránti javaslatokat fel is terjeszték a kereskedelmi minisztériumhoz, de azok részint kedvezőtlen elintézkést nyertek, részint

születünk mi, minthogy a férfiakat kiszolgáljuk? Van-e menyasszony, ki vőlegénye nyakkendőjét csokorra ne kötötte volna? Van-e asszony, ki fér-jének szám nélkül ne vart volna fel gombokat? Oh irigylendő előnye a férfiaknak a nők által maguk-nak köttetni, varratni s horgoltatni, a nélkül, hogy csak kis ujjokat is mozdítanak!

Az igaz a nők is varnak s himeznek, hogy öltö-zetüket minél izletesebben állítsák össze. De kinek a kedvéért gondolnak ki csinosabbnál csinosabb di-vatokat, mint hogy ez által is a férfiakat elbájolják? Talán saját kedvtöltésükért? Vagy hogy társnőik figyelmét s irigységét magukra vonják? Nevetséges! Valjon a férfi is hasonló tekintettel van-e nők a iránt? kiknek a szép iránti fogékonyságuk — mint czikkiró ur bizonyítja, még jobban ki van fejlődve, mint a fér-férfiaknál. Nem ám azt ő nem teszi, mert sokkal jobban szereti kényelmét. Irigylendő férfiak, kik öltözködésestől 3 1/2 percet fordíthattok, s akkor még marad is egy perc, melyben szivarra gyujt-hattok!

De lépünk most át a szerelem terére.

Ki nem látja be, hogy a férfiak mindenben, mit szerelemnek neveznek, az első helyet foglal-ják el!!?

A férfit hütlensége még érdekesebbé teszi, nevezzenek egy beszélt különösen korunk néhány ünnepeit írójától, hol a hütlenség, az ingatagság ne tüntette volna fel, még érdekesebben a veszélyes ká-bitó nimbust, mely hősei homlokát körülsugáro-za? Mi azonban a nő sorsa, ki elfeledé, mit az ol-tárnál esküdt? Meg kell halnia! Te-heti ezt illemmel, teheti pathosszal tisztára mosva

a bánat, s megbánás által, elárastva férje szere-tettéljes megbocsátó szavaival, de mégis meg kell hallnia minden ellenkezés nélkül, neki már vége van, örökre vége van!

Oh ki ne szeretne már e miatt is férfi lenni!

Ki dolgozik? Én azt felelem: a nő.

Kétségen kívül van olyan idő is, hol a férfi el van foglalva illetőleg dolgozik, de csak néhány órán át. Ha ezek elmúltak, oly szabad, mint a madár a légben. Mi mindent nem tehet akkor, akkor tekezh-et, kuglizhat, olvashat vagy sétálhat, látogatásokat tesz, vagy pedig pongyola kabátban sapkával s pa-pucsos felfegyverezve nagy kényelmesen végig nyul a divánon s átláthatlan füstgomolyba majd-nem eltűnve átadja magát nyugodtan álmodozá-sainak. De mikor van vége az asszony napi teen-dőinek? Mondhatja-e egy nő, hogy nincsen semmi dolga? Nem, az ő napi kötelességeinek soha sincs vége. „A míg a föld áll ne szűnjék az meg zöldelni és teremni, ne szűnjék meg a meleg és hideg, nyár és tél“ mondá az ur Isten, hozzá tehetne volna még azt is: „és asszonynak ne szűnjék meg gondja a sütés és vasalás, a mosás és surolás, a varrás, foltozás fölött.“ Még az éj beáltával sem szűnik meg a nő munkássága, mert míg a férj mély álomba merülve élvezi az éj nyugalomát, addig az asszony fáradtan s kimerülten jár a szobában fel és alá mindkét karán egy siró gyermekkel, kik nem akarnak aludni.

Hajóskapitánynak a nőnek nem kell lenni, az igaz... azt is igen helyesen jegyzi meg a czikkiró, hogy csatatéren s keleti háboruban sincsen helye, egy égő házat is elhagyhat, mihelyt nincs már ben-ne mit megmenteni... de vannak még ennél sokkal

bosszantóbb dolgok. Melyik nő nem meune szive-sebben az égő házba, mint férjét egy meg-égett pecsenyével kínálja meg? melyik nő nem tenné ki magát bátrabban az ellenség golyóinak, mint férje pillantásainak, a midőn több háztartási pénzt kénytelen kérni? — A nő kijár hódítani és hódít, mondja czikkiró, mintha ez nem mindig a férfiak joga lett volna.

„Az asszony kecseltjes mosollyal néhány pa-rancsolatot ad a cselédeknek s aztán egész napon át szabad, jöhet, mehet, mulathat, kedve szerint.“ Oh uram! az réges régen lehetett, talán, szép He-lena idejében, de mai napság már nem úgy van. Ha egy házi asszony ezt a mai cselédekkel meg-kísértené, úgy öt perc múlva egy csinos legény ülne a konyhában a szobaleány pedig a karosszék-ben elnyulva olvasná Ponson regényeit, míg a gyer-mekek egymásután hullanának ki az ablakon, mi-vel a dajka az alatt látogatóba menne. Persze mind-ebből a férfiak nem értenek semmit. Oh boldog fér-fiak, kik nem tudjátok mit tesz az éjjel s nappal ez aprólékos házi gondok rabja lenni, ti a családélet-nek csak rózsáiban gyönyörködtek, míg a nő elta-karja szemeit előtt annak töviseit! Végül pedig czikkiró ur nagy hangosan beszél kiváltságainkról, különösen könnyeink hatalmáról. Oh bár úgy lenne! A vőlegényt a kedvest, könnyeink talán még meg-indíthatnák, férjet soha! Női könnyek mondja, s vállat von és még sem veszi meg az ohajtott báli toiletet. Az ám, ilyen sajnálatra méltók vagyunk mi szegény nők.

Azonban egy elmés francia író ki a felvett kérdést az e lapok f. é. 27-ik számában megjelent

mind e mai napig elintézetlenül hevernek. — „Postamesteri fizetésemelés s postakiadók rendszeresítése, jöjjön el a te országod“, — így kiált fel ezen eljárás felett méltán panaszkodó egyik tudósítónk.

— **A távirások mulatsága.** A „Schwab“-féle vendéglőben tartották, mely egyike a Lipótmező legszebb pontjainak. Balra erdő szegélyezi, jobbra az országos tébolydára s zugligetre, egyenes irányban pedig a „Normafa“ tájékára és a svábhegyre nyílik. Nagyon kedves, regényes s nyári mulatságra igen alkalmas hely, annál inkább, mert a tánczra is van ott tágas terem. A mulatság négy órákor kezdődött s bevezetőül volt társasjáték, séta az erdőben, dal és végül tánc. Körülbelül hatvan pár tánczolt. Jelen voltak: Balló Etelka és Jolán, Fauser Etelka, Kaubek Mariska, Czanyuga Jolán, a három Staudinger s a két Márki kisasszony; továbbá Schmidt Erzsike, Hauser Sarolta kisasszonyok, Tost Gyuláné, Schvoy Kálmáné, Kágyi Gyuláné urók stb.

HIRHARANG. — A harczteréről. Ruscsukban a posta és távirat épület leromboltatott. A bolgár földön Cserkaszk herceg szervezi az orosz posta és távirat közlekedést. — **Derék terv.** A magyar-osztrák tisztviselőegylet Budán a Donáti-utczában házat építtetett, melynek célja lenne, hogy a szegény tisztviselők és özvegyeik ott feleltes mérsékelt áron kapják a lakást. A ház augusztusban lesz kész, s ekkor akarják a célszerű tervet valósítani. — **Egy faluzó levélhordó** a mint Wismar közelében alkalmazott levélszekrény tartalmát kiakarván üríteni, nagy meglepetésére a levelek helyett egy egész méhrajra akadt, mely a levélszekrényt kényelmes lakásul elfoglalta. — **A nyíregyházi posta szak-könyvtár** egyetnek a kereskedelemügyi m. k. miniszterium több jeles munkát ajándékozott, és azokat az illető helyre már el is küldte. — **A „Post-Zeitung“** azt mondja, hogy a postamesteri egyesület ez évi közgyűléséről közlött jegyzőkönyv nem hiteles és így csupán, mint az egyesület titkárnak magán okiratát lehet tekinteni. Hogy a nyelv kérdés valahogy hiányosan ne legyen előadva, jövőre gyorsírókat kell alkalmazni. Ugy-e ez a bibi? — **Minthogy** Killner berlini levélhordó, szolgálata alatt orozva megtámadtatott, a német birodalmi postaigazgatás a berlini levélhordókat rövid tengetés karddal akarja ellátni. — **Megjelent** a bel- és külföldi hírlapok és folyóiratok árjegyzéke 1877. évre. Bolti ára 30 kr. Az árjegyzékben előfordulnak oly magyar lapok is, melyek már régen megszűntek, p. u. Cigarette, Erdély, Magyar-Tisztviselő, Magyar Közlekedésügy, Új-Idők. stb.

ezikkel hason értelemben tárgyalta, még „nagyobbat mondott“, meg tovább engedte magát lelkesültsége által ragadtatni, — midőn kijelentette, hogy „még akkor is szívesebben lenne nő mint férfi, ha kilencz gyerek anyja lenne.“

Nem tudjuk minő arczkifejezéssel kísérté az illető fentebbi nyilatkozatát, értékét voltaképpen a hangból az azt kísérő arczkifejezésből lehetne megállapítani, — hanem feltéve, hogy elég erős volt komoly meggyőződést kifejező arcot színelni, meg jegyzem, hogy cikkiró nagyon tapintatosan tette, midőn ily messze nem ment, mert higgye el, hogy bármily komolyan állította volna fentebbi nézetét még sem hitte volna senki s ezzel míg a többi látzólagos érvelése őszinteségét is nagyon kétes szembe helyezte volna.

Tisztelem mindenkinek izlését, de már én csak kijelentem ezennel, hogy ha még egyszer a világra jövök, és netalán tán a választás reám bízatik, bizonyosan férfi fogok lenni. A női nem sorsára irigy férfiaknak pedig azt kívánom, hogy bárcsak azzal verné meg a sors, hogy saját feleségeik helyzetébe jutnának, tudom én teremtom megjönnének benne, hogy mennyivel jobb férfinek lenni.

Coriolán.

Szerkesztői sürgöny.

Marczali. Keresztkötés alatt postára adtuk.

G. Szeged Előjegyeztük.

Rupertus. 3 példányt azonnal elküldöttünk.

Vép. Előfizetése szeptember végeig tart.

Promontor. Igaza van, a figyelmeztetést megtettük, de nem használt. Olvasd lapunk 23-dik számában a szerkesztői üzenetet.

F. Nagy-Kanizsa. Hivatalos uton a fővárosi postai hírlap kiadó osztályban megrendelhető.

Lapunk jelen száma e félévben a második levél, tisztelettel kérjük olvasóinkat az előfizetés mielőbbi szíves megújítására. Jól tudjuk és ismerjük egytársaink anyagi helyzetének kedvezőtlenését, de azért mégsem kételkedünk, hogy tizenegy éven át a magyar postai érdekeknek híven szolgáló lapot a postaintézet részrehajlatlan intelligenciája kellő pártolásával továbbra is ne biztosítsa. Utólagos fizetés mellett csak az esetben adhatunk lapot, ha az ebbeli kívánság lapunk szerkesztőségével jó előre tudatva lesz.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Baranyamegyei Herczeglakon. 120 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 180 frt szállítási átalány. Postaig Sopron.

2. Vasmegeyi Pinkamindszenten. 240 frt tiszti fizetés és 40 frt irodai átalány. Postaig Sopron.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. Hevesmegye tiszai-gari kisebb forgalmu m. k. postahivatalnál egy postakiadónak alkalmazást nyerhet ki egyszersmind 4 leánygyermekét is nevelésben részesítene. Járandóság: 150–200 frt évi fizetés és teljes ellátás. Ebbeli folyamodványok Brüll Mórcaz m. k. postamesterhez Tisza-Igarra intézendők.

2. A Kápolnási m. k. postahivatalnál az üresedésbe jött postakiadói állomás. 1877. július 1-től betöltendő. Járandóság: 150 frt évi fizetés és teljes ellátás. Az ebbeli kérvények Krassómegeyi Kápolnási m. k. postahivatalhoz czimzendők.

Ajánlkozások.

— A postakezelés minden ágában jártas, 25 éves postakiadó, ki a magyar, német és tót nyelvet bírja, jó bizonyítványokkal és biztosítékkal rendelkezik, keres mielőbb alkalmazást. A szíves meghívók F. I. postakezelő czimén Nyírtamegye Nagy-Tapolcsányba küldendők.

— Egy hadmentes postakiadó, ki már több postahivatalnál szolgálatban volt, jó bizonyítványokkal és biztosítékkal rendelkezik, valamint a magyar, német és szerb nyelvben jártas, keres szerény feltételek mellett hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívók T. M. betűk alatt Nagy-Becskerekre, Madrovis házában czimzendők. Állomását azonnal elfoglalhatja.

— Egy 40 éves, nőtlen a magyar, német és tót nyelvben valamint a postakezelésben teljesen jártas kezelő, ki jó bizonyítványokkal és készpénzben kellő biztosítékkal rendelkezik, óhajtaná f. é. augusztus 1-től hason minőségben alkalmazást nyerni. A szíves meghívók N. J. postakezelő czimén posterestante Jász-Arokszállásra intézendők.

— Egy 24 éves postakezelői ki a magyar, német és román nyelvben jártas s jó bizonyítványokkal rendelkezik, óhajtaná hason minőségben mielőbb alkalmazást nyerni. A szíves meghívók levelek, László Károly m. k. postakezelő czime alatt Csik Szt-Domokosra (Erdély) küldendők.

— Egy postakiadó, ki több éven át mint helyettes postamester volt alkalmazva, a katonai kötelezettségtől mentes, jó bizonyítványokkal rendelkezik, a magyar és német nyelvben jártas, valamint néhány ezer forint vagyonnal bír, keres hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívók J. B. postakezelő czim alatt Tolnamegye Hőgyészre küldendők. Az állomást azonnal elfoglalhatja.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országút, Károly lakanya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatisztai vagy postatisztai arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig	ezüst zsinóros pedig 12 frt
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürke pantalon 8–10-ig.	—
1 a legfinomabb fajtából 11–12	—
1 téli köpeny 24 frttől	38
1 esőköpeny csuklával 10 frt	12
1 sapka, valódi % arany	—
1 zsinór és rózsával	3 70
1 ugyanaz vitézkötéssel	4 50
1 finom nyári tábori sapka	—
1 arany jelvényvel	3 —
1 ugyanaz ernyővel	3 25
1 szabályszerű nyakraváló	— 40
1 pár arany vagy ezüst himzett posta jelvény zubony galléra	1 50
1 pár ércz postajelvény	— 40
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy nők számára 1 frt 50 krtól	3 —
1 szabályszerű levélhordó zubony 7 frt 50 krtól	9 50
1 szürke pantalon 5 frt 20 krtól	8 50
1 sapka	1 80
1 valódi ezüst-zsinórral	3 —
1 ugyanaz magastetejű	3 20
1 szabályszerű postalegény szür. csuklával 18	10
1 szabályszerű zubony	7 50
1 szabályszerű nadrág	6 30
1 kalap	3–3 50
1 sapka	1 50
1 jó erős négy karimás posta sip	1 60
1 három	1 40
1 sip zsinór	1 25
5 kilogramm jó spanyol viasz	4 —
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 frttől	8 —
1 ugyanaz nagyobb minőségben csomagokra 9 frttől	10 50
1 jó szerkezetű tized málbá mérleg súlyok	15 —
1 jó szerkezetű levélmérleg tányérral 3–6	50
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczimmerrel 7 frt 50 krtól	9 50
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9 54
12 jó minőségű fekete irón 35 krtól	— 75
12 jó minőségű kék irón 55 krtól	— 85
12 jó minőségű vörös irón 70 krtól	— 95
12 jó minőségű toltartó 25 krtól	— 60
1 doboz finom acél toll 50 krtól	1 25
100 hivatalos boríték czimvel	— 60
100 ugyanaz vastag papírból	1 20
100 jelentési iv	1 29
100 pénzes levélboríték	— 65
100 levél papír testtel monogrammal	— 95
100 hozzá való boríték	— 95
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	— 65
100 látogató jegy 65 krtól	1 55
100 hozzá való boríték	— 35
1 nagy korsó fekete tinta	— 35
1 nagy korsó finom viola tinta	— 45
1 kis üveg bármilyen színű tinta	— 10
1 korsó, 1/2 kilogramm fekete bélyeg festék	1 —
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 50
1 rizma fogalmazó papír	1 85
1 rizma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól	3 50
1 koncz jó csomagoló papír	— 40
1 vonalzó 10 krtól	— 50
1 pár jó erős lópokrócz 1-ső számu	3 60
1 pár jobb fajta II-dik számu	4 80
1 pár legjobb minőségű III-dik számu 5 ft	8 95
1 drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól	2 65
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2 50
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 50
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3 75
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 50
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 50
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttől	3 25
1 postatisztai kard eleant csont markolattal sarannyal kirakott tokkal	15 —

ehhez kardkötő 5 frt — kr.

1 pénzes zacskó felvágó kés 35

Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak, gyermekek és hölgyek részére ruházat, nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczák, kéksek, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmazható tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falkórak.

1 Deak Ferencz emlék érem 1 frt 50 kr

(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist. által meghatározott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezesseget nyújtani ismert cégünknek különös érdekében fekszik.

Minthogy szállítási üzletünket a pártolás folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezentul nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítói leszünk, felhívjuk mély tiszteltet a tek. postamester, és postatisztai urakat, nekünk vállalatban segédkeztet nyújtani és az illető felektől bármilyen nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni szíveskedjenek. Működésükért amint az utánvételi lap hozzánk visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.